

สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์. (2569). แนวทางการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรจักร วรบำรุงกุล, ประด.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษากับการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ 3) สร้างสมการพยากรณ์การประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ และ 4) นำเสนอแนวทางการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง จำนวน 351 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 และตอนที่ 2 แบบสอบถามการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 คน และผู้ร่วมการสนทนากลุ่ม จำนวน 8 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง กำหนดคุณสมบัติ คือ 1) มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 5 ปี และ 2) ยินดีให้ข้อมูลเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือสัมภาษณ์เพิ่มเติมได้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า ยืนยันข้อมูลโดยผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มและนำเสนอด้วยรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน นวัตกรรมด้านนโยบาย นวัตกรรมด้านกลยุทธ์ และนวัตกรรมด้านสื่อและเทคโนโลยี ตามลำดับ และครูมีการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย ด้านเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล ด้านการพัฒนาบุคลากรและผู้บริหาร ด้านการเรียนรู้และส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ด้านการสนับสนุนทางสังคม และด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ 2) การประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาสัมพันธ์กับการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.461$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ $\hat{Y} = 45.688 + 0.813 \times X$

และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $\hat{Z}_y = 0.461 * Z_x$ และ 4) แนวทางการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนในภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 4.1) ภาวะผู้นำที่ยืดหยุ่น และทันการณ์ 4.2) ระบบนิเวศการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม 4.3) การบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และ 4.4) การเสริมพลังบุคลากรและสร้างภาคีเครือข่าย

คำสำคัญ : การประยุกต์ใช้นวัตกรรม, นวัตกรรมทางการบริหาร, การบริหารสถานศึกษา, การพัฒนาผู้เรียน, ภาวะถดถอยทางการเรียนรู้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Supattarapong Ruangphuengrungsrot. (2026). **Innovation Application Guidelines for Schools Administration and Learners with Learning Loss Development under Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong**. Thesis M.Ed. (Educational Administration). Chanthaburi : Rambhai Barni Rajabhat University. Principal Thesis Advisor : Assistant Professor Dr. Theerangkoon Warabamrungskul, Ph.D.

Abstract

This research aimed to: 1) examine the level of implementation of educational administration innovations to enhance student development amid instructional learning loss among teachers under Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong, 2) compare staff perceptions regarding the implementation of such innovations, 3) formulate a predictive equation for the implementation of educational administration innovations affecting student development in this context, and 4) propose practical guidelines for applying educational administration innovations to address learning loss. The study employed a mixed-methods approach. For the quantitative phase, the sample consisted of 351 government teachers from schools under Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire. The questionnaire was divided into two parts: Part 1, the questionnaire on approaches to applying educational administration innovations, had a reliability coefficient of 0.97, and Part 2, the questionnaire on student development in learning loss situations, had a reliability coefficient of 0.98. Statistical analyses included: percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, Cronbach's alpha coefficient, and simple regression analysis. The qualitative phase involved in-depth interviews with 20 key informants, school principals and deputy principals with at least five years of administrative experience and a focus group discussion with 8 participants selected through purposive sampling. Criteria for key informants included: 1) at least five years (or in some cases two years) of school administrative experience, and 2) willingness to provide additional information or attend follow-up interviews. Data were analyzed using content analysis, triangulation, expert validation, and descriptive presentation.

Key findings revealed that: 1) the overall level of implementation of educational administration innovations was very high. The components were ranked by mean score as follows: instructional innovation, policy innovation, strategic innovation, and media and technology innovation. The level of student development amid learning loss was also very high and the domains ranked in descending order were:

digital technology and media, personnel and leadership development, learning and student quality enhancement, social support, and learning environment; 2) the implementation of educational administration innovations and student development amid learning loss were moderately and positively correlated ($r_{xy} = 0.461$), with statistical significance at the .05 level; 3) the predictive equation in raw scores was $\hat{Y} = 45.688 + 0.813 \cdot X$, and in standardized form was $\hat{Z}_y = 0.461 \cdot Z_x$ with statistical significance at the .05 level; and 4) four strategic guidelines were identified: 4.1) responsive leadership, 4.2) innovative learning ecosystems, 4.3) synergistic technology integration, and 4.4) empowering professionals & partnerships.

Keywords : Innovations Implementation, School Administration, Administration Innovations, Student Development, Learning Loss

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี